

Izvor www.dragoplecko.hr

Dipl. inž. Ivo Košak kaže: "Molekule vode, pored ulaženja u složene molekularne asocijacije (cluster), mogu oscilirati u devet slobodnih pravaca. To znači da jedna jedina molekula vode može zauzeti 9 ili jednu od 362.880 binarnih informacija! S jednim tucetom molekula vode, moguće je, prema tome, dobiti broj informacija koje bi trebalo ispisati na tridesetak tisuća stranica A4 formata. Danas još nitko ne zna što predstavlja samo jedna jedina scena u igri vodene memorije. A taj je scenarij još zamršeniji ako oscilacije ne shvatimo kao monotono, jednofazno njihanje, nego kao Fourierov niz...".

NEOBJAŠNJIVA OZDRAVLJENJA

Već se postavlja pitanje kako objasniti čudesna svojstva vode na mjestima poput Lourdesa, čiji su izvori iscijelili tisuće neizlječivih bolesnika, a 65 je tih iscjeljenja kao čudo priznao i sam Vatikan. Ovakva ozdravljenja izazvana običnom vodom ne nalazimo samo u svetištima. Izvori vode u Tlacoteu u Meksiku mjesto su hodočaća više od 10 tisuća ljudi dnevno, koji tamo čekaju i 48 sati, da bi s čudsnog izvora uzeli desetak litara vode o kojoj kruže gotovo nevjerovatne priče. Iz povijesti su poznate legende o izvorima mladosti, poput onog plemena Irokeza na Floridi, norveškog Junkertala (doline mladosti) i naroda Hunza u pakistanskim

planinama. Svojedobno je svjetsku senzaciju izazvala bosanska kladanjska voda, koja se u malim bocama prodavala čak i u Hong Kongu. Legenda je govorila kako se kod Kladnja zaustavio neki turski plemić, iscrpljen i bolestan. Kada su svi očekivali da će starac umrijeti, on se, pijući kladanjsku vodu, sasvim oporavio. Kako se čini iz brojnih anegdotskih dokaza, ovakve čudesne vode, čiji kemijski sastojci ne pokazuju ništa neobično, mogu izliječiti razne oblike raka, leukemije i teških degenerativnih oboljenja, reumatski artritis, plućne i mnoge druge bolesti, a mogu katkada regulirati metabolizam i smanjiti pretjeranu tjelesnu težinu čak za nekoliko desetaka kilograma.

Zanimljivo je da je nekoliko izvora životne vode, uz onaj spomenuti iz Tlacotea, otkriveno tijekom devedesetih godina prošlog stoljeća. Za vrijeme kopanja temelja jedne kuće u indijskom selu Narayana (prema nekima, Nadana), koje se nalazi 150 km sjeverno od Delhija, nađen je izvor vode neobičnih svojstava, koja su otkrivena slučajno. Kada je neki radnik ozbiljno ozlijedio oko, svega nekoliko kapi vode iz izvora gotovo je trenutno iscijelilo tešku povredu. Od tada u selo naviru tisuće ljudi, vjerujući da ova voda ima moć boga Šive. Navodno su zabilježena mnoga neobjašnjiva izlječenja, usprkos tome što kemijska analiza vode nije pokazala ništa neobično.

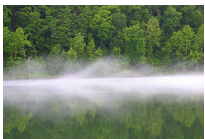

U Nordenauu, koji se nalazi u njemačkoj pokrajini Schmalenburg, u napuštenom rudniku škriljaca otkriven je izvor vode za koju čak i mnogi njemački liječnici tvrde da ima fantastična svojstva. Novinar Guido Brandenburg također je uvjeren u to, ne samo zato što je sreo osobe kojima se unutar rudnika normalizirao krvni tlak, te neke kojima su izliječene teške bolesti očiju. Nakon pijenja dva decilitra ove vode, osjetio je elektricitet koji mu je prostrujio po čitavom tijelu, do vršaka prstiju na rukama. Vlasnik rudnika, Theo Tommes, namjernicima spominje mnoga izlječenja od malignih bolesti, a vodu iz Nordenaua su davali i žrtvama černobilske katastrofe. U Kini je nedavno senzaciju izazvao bračni par u ranim osamdesetima. Starci su igrom slučaja u svome dvorištu iskopali bunar u kojem se skuplja voda od koje im je ponovo narasla bujna kosa! Kineski znanstvenici pokušavaju proniknuti u tajnu ove vode iz unutrašnjosti Kine, ali se izvan njihove zemlje za sada o tim istraživanjima zna vrlo malo. Južnoaustralsko mjesto Yankallila postalo je poznato diljem svijeta kada se u lokalnoj anglikanskoj crkvi počela ukazivati Gospa. Stanoviti Benjamin Creme je ustvrdio da je fenomen povezan s podzemnim tokom vode na dubini od dva metra, koji teče točno ispod crkve. Voda je izuzetno ljekovita, naglasio je. I doista, iskopavanja su pokazala da je bio u pravu i od tada se redaju svjedočanstva o ozdravljenjima koje hodočasnici pripisuju ovoj vodi.

SPOJ KOJI JE IZUZETAK U PRIRODI

Wilhelm Reich je govorio o energiji koja život znači, a nazvao ju je orgonskom energijom. Opisao je njena svojstva i iako njegova tumačenja znanost nije htjela prihvatiti, zaredali su opisi neobjašnjivih ozdravljenja osoba koje su svakodnevno sjedile u specijalnim orgonskim kutijama čije su stranice, naizmjenično, sadržavale slojeve vodiča i izolatora. Po svjedočenjima nekih, u zraku se unutar tih kutija mogla vidjeti plavičasta magla. Voda je bila jedan od glavnih medija koji je upijao orgonsku energiju iz prirode, a postojali su osobiti uvjeti pod kojima ju je mogla zadržati. Reich je umro u zatvoru, 1957. godine, no broj istraživača koji su vjerovali da orgonska energija predstavlja tajnu života nije se smanjivao.

Ma koliko oficijelna znanost odmahivala glavom, kada su u pitanju ove životne energije, zapanjuje činjenica da u čak 85 raznih tradicija, zemalja i vremena bilježimo razne nazive za tip energije koja se na ovaj ili onaj način smatra osnovom života. Mesmer ju je zvao animalnim magnetizmom, Reichenbach od-om, Francis Nixon arealoha, dr. Oscar Brunler biokozmičkom energijom, Rudolf Steiner biodinamičkim eterom, ruski istraživači bioplazmom, a češki biotroničkom energijom. T. Galen Hieronymus je zove eloptičkom energijom, A. I. Veinik kronalnim poljem, Aristotel eterom, Dreisch entelehijom, dok na nju vjerojatno misli i Henri Bergson, kada govori o elan vital. Oliver Lodge koristi izraz G-polje, u Indiji neki misle da se čudesna životna energija krije iza naziva akaša, u Egiptu ka, Kini či, Japanu ki, Vijetnamu tinh, a na Sumatri tondi.

Imena koja se javljaju tijekom stoljeća, a pod koja možemo svrstati ovu tajanstvenu energiju su i etericitet, fluroplastična energija, bioenergija, kozmoelektrična energija, vitalni fluid alkemičara, energija prostora, vril, Z-emanacija, logoitalna plazma, prana, numen, pneuma, univerzalna životna sila, vivis naturalis, mana, živčani eter, mumia Paracelsusa, mitogenetička emanacija, te mnoga druga. Vrlo je zanimljiva činjenica da su termini za vjerojatno istu fundamentalnu silu u prirodi poznati i kod sjevernoameričkih Indijanaca i to davno prije no što su oni imali ikakva dodira s Europljanima. Apači je nazivaju dige, Navajo digin, Algonquini manitou, Vrane makspe, Irokezi orenda, Siouxwakan, a Omaha wakonda. Izraze kojima bismo mogli tumačiti ideju o postojanju životne sile u smislu u kojem govorimo ovdje nalazimo u Africi (mungo, kia) i

Indoneziji (kerei).

Rosa skupljena na ljekovitim biljkama, posebice u noći punog mjeseca, ima iste karakteristike kao i sama biljka, vjerovanje je starih alkemičara, ali i princip na kojemu je velški liječnik Richard Bach razradio svoje danas svjetski poznate kapi. Riječ je, kako to kaže, o prirodnim vibracijama koje su neka vrsta potpisa svakog biljnog organizma. U prilog sposobnosti vode da upija životnu silu, najčešće se navodi pokus s punoglavcima koje su stavili u vodu načinjenu direktnim spajanjem vodika i kisika. Stavljeni u tu vodu, punoglavci su ubrzo uginuli. Nije pomoglo ni uvođenje kisika u tu vodu, ali je pomoglo izlaganje te vode Suncu u razdoblju od 30 dana. Nakon toga, punoglavci su se u vodi razvili do žaba. A, poznata je i solarizirana voda, obična izvorska voda izložena Suncu nekoliko sati, za koju tvrde da može pomoći kod mnogih bolesti, čak i osobama koje su pretrpjele srčani infarkt.

Zanimljivo je kako Miroslav Marković u svojoj knjizi „Čuda i misteriji vode i vjere“ dokazuje da je voda sasvim jedinstven spoj, gotovo izuzetak u cijeloj Prirodi:

"...Vodikovi spojevi nazivaju se hidridima. Svi hidridi elemenata iste grupe periodičnog sistema elemenata imaju karakteristike koje podliježu vrlo preciznim zakonitostima. Ovo se može reći i za hidride elemenata šeste grupe, kamo spada kisik. A hidrid kisika je – voda. Ostali elementi šeste grupe također grade elemente čije su molekule po sastavu identične s molekulom vode: hidrid sumpora – H_2S , hidrid selena – H_2Se , hidrid telure – H_2Te , hidrid polonija – H_2Po itd. Kod svih hidrida uočava se stroga zakonitost promjene osobina na osnovi koje bi se, recimo, mogla predvidjeti točka tališta nekog od njih prije no što se izmjeri, samo na osnovi poznavanja točke tališta ostalih. U taj red jedino se ne uklapa voda. Kada bi se voda držala tog reda, koji važi za sve ostale hidride, morala bi se smrzavati čitavih 100 stupnjeva ispod nule, a da kipi već na 80 stupnjeva ispod nule! Na sobnoj temperaturi svaka bi kap bila vruća para. Ovo znači da na našem planetu život ne bi uopće bio moguć kada bi se voda ponašala onako kako treba..."

INTELIGENTNA SILA ILI ČISTO FIZIKALNA ENERGIJA?

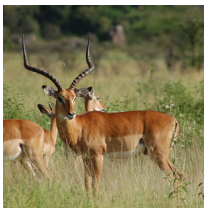

Opisi svojstava te sile u raznim kulturama nisu identični. Ima shvaćanja u rasponu od onoga da

se radi o inteligentnoj sili koja izvire iz kolektivne ili osobne svijesti, pa do tvrdnji da je u pitanju čisto fizikalna energija čije je posljedice moguće izmjeriti znanstvenim instrumentarijem. Dok su prvu verziju više zastupali istočnjaci, važan preokret u smjeru konkretna korištenja sile ugrađene u prirodne zakone u ovome je stoljeću načinio austrijski šumar Viktor Schaubberger, koji je godinama promatrao ponašanje vode u gorskim potocima i situacijama gdje je voda slijedila svoj prirodni tijek. Zaključio je da će voda uvijek nastojati pronaći put kojime će postići optimalni učinak, kao da sadrži neku vrstu primitivne inteligencije. Promatrao je i kretanje zmija u vodi i zaključio da je ono najčešće vijuganje, a nerijetko su i rogovi nekih životinja nalik spiralama. Spirale su ugrađene u principe izgradnje školjaka, spiralno se kreću tzv. morske pijavice, kao i vjetrovi najrazornije snage. Kada voda napušta neki prostor, uvijek će to nastojati učiniti najkraćim putem, tako da će se vrtložiti, što je također oblik spirale u kretanju. Konačno, oblik spirale nalazimo na svakom koraku i on je u osnovi svih životnih procesa, što najbolje ilustrira činjenica da i DNK ima spiralni oblik.

Išao je i korak dalje i ustvrdio da voda koju se nastoji tjerati kroz prostore koji ne odgovaraju njenoj prirodi zapravo gubi svoju pravu prirodnu, životnu energiju i, kako su to neki kasnije nastojali dokazati, time i svoju vitalno važnu biološku funkciju. Ovakve će špekulacije kasnije dovesti do pojmova mrtve i žive vode, a neki će istraživači kao važan faktor kod toga uvesti i pH vrijednosti, to jest kiselost vode. Nedavno se pojavila tvrdnja da se i krv u našim žilama ne kreće pravocrtno, već ima spiralnu putanju, što bi trebalo pokazati da se sve tekućine u prirodi, kada to mogu, spontano ponašaju prema principima o kojima je govorio Schaubberger. Javila se i disciplina zvana radionika koja tvrdi da može u vodu usaditi memoriju kakvu želi, što bi značilo da voda može biti nosilac vibracija nekog antibiotika i posljedično djelovati kao sam antibiotik. Rusi su za to koristili rotacione magnete (torziona polja) i filtre od određenih supstanci, vjerujući da će na taj način obrađena voda zapamtiti kako djeluje originalna supstanca. Međutim, uprkos velikom entuzijazmu, do danas nitko nije čvrsto dokazao da ova tehnologija doista djeluje kada je u pitanju liječenje ljudi i životinja. Zanimljivo je da je jedna grupa istraživača iz Kazahstana koristila filter ispunjen čistim alkoholom, a osam od deset osoba koje su nakon djelovanja torzionog polja na čistu vodu tu vodu popila, pokazivala jasne znakove pijanstva!

Kao podvarijanta radionike javlja se božanska voda, obična voda nad kojom se recitiraju mantre ili se satima moli kako bi poprimile nadnaravna svojstva i tako pomogle bolesnicima. Blagoslivljanje vode od strane svećenika katkada se tumači kao magnetski pas koji njegova

ruka načini iznad vode i time je učini ljekovitom. Čak su neka mjerenja pokazala da u takvoj vodi doista dolazi do nekih promjena. Primjerice, takva voda katkada ni nakon više mjeseci stajanja ne gubi prvobitnu svježinu. Tehnikom zamrzavanja vode u jednoj tisućinki sekunde Japanac Masaru Emoto je zapanjio svijet. Ne zbog same metode, već tvrdnje da su nastali kristali dokaz kako voda razumije što joj se govori! Tako je prljava voda s japanskih brana davala ružne nesimetrične kristale, kao i voda kojoj su se govorile ružne riječi poput ubit ću te, budalo i slično, bez obzira na kojem su jeziku riječi izgovarane.

Nezgrapni kristali nastali su i nakon sviranja heavy metal glazbe, dok je voda pokazivala više sklonosti prema glazbi Bacha, Mozarta i Chopina i glazbi iz filma „Sedam godina u Tibetu“. Nije joj se dopalo ime Hitlera, ali je prvobitno zagađena voda s brane nakon noći provedene u posudi s natpisom hvala drugog jutra dala izuzetno lijepe i pravilne kristale! Posebno šokira činjenica da je voda nakon naglog zamrzavanja poslije molitve sedam božica sreće kristalizirala u obliku rijetkih sedmerostranih kristala! Vodu se često podvrgava ekstremnim fizikalnim uvjetima, kako bi se dobila tzv. mikronizirana voda, koja navodno prodire u najudaljenije kutke organizma i pravi je eliksir. Neki eksperimenti se čine obećavajućima, ali ne toliko da bi takva voda postala lijek poput one lourdske ili iz Tlacotea. A, ono što se zapravo pokušava, svjesno ili nesvjesno, jest dobiti vodu koja će svojim fizikalnim karakteristikama biti što više nalik na one iz rijetkih čudesnih izvora diljem svijeta.

IZBJEGAVANJE TEŠKE VODE PRODUŽAVA ŽIVOTNI VIJEK

Prema shvaćanju nekih, proces starenja vezan je uz količinu teške vode, D_2O , koju unosimo u organizam. Budući da na svakih 6.000 molekula dolazi jedna molekula teške vode, postupno se ona u našem organizmu nagomilava, mijenjajući njegovu fleksibilnost, a to bi trebao, po ovoj teoriji, biti glavni faktor starenja ljudi. Razvijen je jednostavan sustav uklanjanja teške vode iz pitke, zasnovan na primitivnoj tehnologiji tibetanskih lama, koji su na neki način znali kako na ovaj način produljiti svoj životni vijek, katkada i više decenija. Ispitivanja su pokazala da planinski led ionako sadrži 20 puta manje teške vode nego rijeke i jezera. Inicijalni pokusi na

laboratorijskim životinjama pokazuju da se njihov životni vijek doista može produljiti, izbjegne li se unošenje teške vode u tijelo. Po svemu sudeći, Tibetanci su bili svjesni i vrijednosti mliječnobijele vode iz gorskih potoka, poznate kod Hunza pod imenom glacijalnog mlijeka. Kasnije će istraživanja pokazati da takva voda sadrži tzv. koloidalne minerale.

Na Zapadu su koloidalni minerali došli u modu otkrićem žućkaste vode nađene na dnu starog, napuštenog rudnika zlata, nedaleko North Logana u američkoj saveznoj državi Utah. Tajnu ljekovite otopine su članovi indijanskog plemena Piute odali jednom traperu koji se 1925. godine odlučio skrasiti u ovoj zabiti, iskapajući preostalo zlato. Voda je sadržavala čak 84 minerala u koloidalnom stanju, koje se smatra presudnim za funkcioniranje organizma. Navodno uslijed industrijalizacije, svi ti minerali više ne dopijevaju u našu hranu prirodnim putem, kao u vremenima kada su ih u zemljište vraćali poplave i veliki šumski požari. Kronični nedostatak ovih minerala izaziva ubrzano starenje krvožilja u životinja i čovjeka, što je dokazivao jedan veterinar, nakon što je načinio autopsiju tri tisuće divljih i domaćih životinja za koje se smatralo da se hrane normalno i prirodno. Tvrdi se da ljudi jedu daleko više no što je to normalno zato da bi količinom uzete hrane nadoknadili ove rijetke koloidalne minerale koji im kronično u organizmu nedostaju.

Zgodan je pokušaj da se dokaže da je kvaliteta raslinja koje su jele životinje u prethistorijsko vrijeme bila znatno bolja, odnosno sadržavala je potrebne količine koloidalnih minerala. Brahiosaurus, dinosaur težine 30 tona, nije imao gubicu veću od magareće. Ako današnji slon težak tri tone treba dnevno jesti 4 do 6 sati, onda je brahiosaurus sa svojih 30 tona trebao neprekidno jesti 40 sati dnevno, što je, dakako, nemoguće! Budući da nije izumro od gladi, nudi se teorija da je hrana tog biljoždera bila kvalitetnija. Odnosno, bogatija esencijalno važnim mineralima o kojima je riječ. Kažu da su ovi esencijalni minerali, koji su kroz godine isprani iz humusa, toliko rijetki da bi, da bi ih se dobilo svega nekoliko miligrama, morali pojesti čak 200 kg svježije hrane dnevno. Izlaz se nudi iskapanjima slojeva iz geološkog razdoblja jure, jer tada nije bilo problema s nekima od rijetkih elemenata koji kronično nedostaju čovječjem tijelu danas. Njihovo prevođenje u koloidalno stanje navodno bi dalo još jedno sredstvo u prevenciji od raznih bolesti.

OTKRIVANJE ELIKSIRA MLADOSTI?

Najuzbudljivije je istraživanje svakako ono koje tvrdi da u vodi, posebice morskoj, postoje elementi koji su za analitičke metode koje koristi moderna kemija – gotovo nevidljivi. Radi se o tzv. orbitalno rearanžiranim monoatomarnim elementima, česticama kobalta, nikla, bakra, rutenija, rodija, paladija, srebra, osmija, iridija, platine i zlata u izuzetno niskim koncentracijama, ali posve novih fizikalnih svojstava. U Americi se istraživanjem ovih čestica bavi više odvojenih grupa, a jedan institut u Finskoj pokušava pronaći teoretski model kojime bi se postojanje ovih elemenata objasnilo. Kako su elementi u spomenutu stanju kemijski inertni i ne reagiraju s okolinom, razvile su se teorije o tome da su kao takvi i supervodljivi u biološkim sustavima. S obzirom na to da prema nekim modelima, mikrotubuli (najsličniji dijelovi živčevlja) sadrže svega tri sloja vode, postavljena je teza da bi ti elementi, kada bi prodrli u te tanašne strukture, mogli ih učiniti supervodljivima.

U igru se uvode složeni koncepti poput Einstein-Boseovih kondenzata i vodi se beskonačna polemika o tome koje bi fantastične posljedice nastupile kada bi oni nastali u najtanjim nitima naših živaca, pri sobnoj temperaturi.

Alternativci su već uskočili s pričom da bi to moglo značiti da prostiranje svijesti ne bi nužno bilo ograničeno našim živčanim sustavom. Prema njima, još je važnije da ove čestice, koje bi trebale predstavljati bitan dio onoga što se nekada obuhvaćalo samo riječju životna energija, imaju svojstva koja im omogućavaju da prodru u najfinije tjelesne strukture i korigiraju njihovo funkcioniranje ako je ono poremećeno. Ide se i dalje, s tvrdnjom da se isti elementi mogu poslagati duž energetskih kanalića koje Indijci zovu nadijima, a kod Kineza je riječ o akupunkturnim kanalima kojima struji vitalna energija či. Kada bi samo mala količina takvih elemenata doista proizvela ovakav učinak, ne bi bilo prepreke normalnom funkcioniranju cijelog sustava akupunkturnih kanala, kao ni odlaženju vitalne energije na mjesta gdje je u tijelu najpotrebnija. Utopija koja se zove savršeno zdravlje bila bi, kako kažu, na dohvat ruke. I to uz pomoć vode podvrgnute jednostavnom postupku koncentriranja monoatomarnih elemenata. Mnogi misle da su ti elementi zapravo tumačenje za fantastična iscjeljujuća svojstva vode iz izvora mladosti, na kojima se priroda pobrinula da se oni na tom mjestu nađu upravo u potrebnoj količini.

Zgodna je priča ruskog entomologa Grebenikova koji je vjerovao da u krilcima nekih kukaca postoji atipična supstanca koja se odbija od magnetskih polja, a tvrdio je da je jednu takvu vrstu otkrio u špiljama Sibira. Legenda govori da je uz pomoć neobične tvari konstruirao platformu koja je mogla lebdjeti. Postoje i fotografije kojima je Grebenikov to pokušao dokazati, a opisivao je kontakte s drugim stvarnostima, čak entitetima iz budućnosti. Bliže realnosti je njegova tvrdnja da je i jedan relativno čest nametnik u stanju proizvesti antigravitacijski efekt.

Bathyplectes anurus je dosta uobičajen kukac čija larva može odskakati od podloge a da za to ne postoji sasvim jasno tumačenje. Poklonici neobičnih sastojaka vode tumače da je riječ o malim količinama supstanci koje nalazimo i u vodi, u jako razrijeđenju obliku. Zgušnjavanjem tih sastojaka, kako tvrde, možemo proizvesti Kamen filozofa, eliksir mladosti.

U najnovije vrijeme ugledni znanstveni časopis Nature bilježi vrlo uzbudljiva otkrića austrijskog fizičara dr. Rudolfa Grimma. Po svemu sudeći, ovaj je istraživač proizveo agregat molekula od atoma litija koji bi mogao pokazati supervodljivost na sobnoj temperaturi, a to je ne samo nešto što neodoljivo podsjeća na ono za čime tragaju poklonici supervode, već i ono što nazivaju Sv. Graalom moderne fizike – fermionskim kondenzatom. Mitu o supervodi pogodovala su i fotografije koje je snimio jedan istraživač iz Michigena, koji je odmah nakon zalijevanja jedne vrste kaktusa M-vodom snimio čudnovat efekt na mesnatom listu iz kojeg se čini da zrači svjetlo.

U korist tvrdnji o biološkoj moći ovih još nedovoljno dokazanih sastojaka vode često se navode ilustracije oraha izraslih nakon što je drvo zalijevano M-vodom, a koji u usporedbi sa standardnima doista pokazuju divovske dimenzije. Na granici fantastike su snimke zubiju koji su se, navodno, obnovili nakon pucanja! Dakako, isključivo primjenom ove čudesne vode.

Ima bezbroj paranormalnih tumačenja prema kojima bi poslagivanje u kanaliće na nematerijalnim tijelima oko fizičkog ovih supervodljivih čestica, omogućilo podizanje sile kundalini do najviše energetske čakre – bez otpora. Bilo bi to trenutno prosvjetljenje! Dakako, u nešto je takvo teško vjerovati, uz sva proročanstva o bijelom zlatu budućnosti koje će omogućiti da san alkemičara postane stvarnost. I savršeno je zdravlje još daleko, kao i definitivni dokaz

ove teorije. Ipak, sve je više onih koji se slažu da ovako obogaćena voda može poslužiti u održanju zdravlja, unoseći dodatnu biološku energiju u tijelo koje neizbježno stari. Da tu nečega ima pokazuju sve brojnija svjedočanstva ljudi koji su pili vodu podvrgnutu jednostavnim i bezopasnim fizikalnim postupcima čiji kemijski sastav nije pokazao ništa što bi moglo naštetiti ljudskom, životinjskom ili biljnom organizmu.

Ipak, ova voda po izlasku iz osobite cijevi pokazuje zanimljive efekte. Često ostavlja dojam da je blago uljasta, katkada ima slatkasti okus i djeluje osvježavajuće gotovo istovremeno kada se popije. Nerijetko popravlja raspoloženje ili daje subjektivan osjećaj sitosti. Ima i objektivnih mjerenja koja pokazuju da ovako energetizirana voda snažno utječe na razinu energije u organizmu. Najočitiije to pokazuju mjerenja instrumentom Viktor, napravom koju u Njemačkoj redovito koristi više od 200 liječnika različitih specijalnosti. Ovaj je uređaj koristio ruski astronaut dr. Poljakov, kada je proveo 432 dana u svemirskoj stanici Mir. Osobitom je sondom u nekoliko sekundi izmjerio razinu energije u pojedinom akupunkturnom meridijanu, pa je mogao za nešto više od dvije minute snimiti stanje cijelog energetskog sustava svog tijela. Kasnije su razvijeni računalni programi koji su automatski tumačili dobivene rezultate i upozoravali na ugrožene točke u organizmu. Optimisti tvrde da je ova tehnologija preteča one koja će moći bolesti predvidjeti i prije no što se jave najraniji simptomi.

MOŽE LI VODA PAMTITI

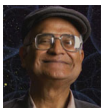

Vorteks antene su rezultat istraživanja u područjima drevnih duhovnih znanosti i tzv. virtualne stvarnosti koja su proveli dr. sci. Chris Duffield, istraživač sa Sveučilišta u Stanfordu u SAD-u i mr. Drago Plečko. Osnovna konstrukcija vorteks antene podsjeća na spljoštenu spiralu specifična izgleda, pa neki u tome vide razloge njenih osobitih svojstava.

Niz testova koji pokazuju reakciju organizma na razini suptilnih energija pokazao je da ova forma ima snažno djelovanje na ljudski organizam. Kako to protumačiti racionalno? Dr. Neil Boyd, američki fizičar, otkrio je u najstarijim dijelovima indijskih Veda termin bhuttatmas, koji možemo tumačiti kao opis "čestice koja je prethodnik najfinije razine svijesti i materije". Kako vjeruje dr. Amit Goswami, cijeli je svijet oko nas zapravo sazdan od svijesti i mi sami kreiramo svoju materijalnu stvarnost. Ukoliko doista postoji pra-čestica kojom možemo, u određenom smislu, upravljati svojom sviješću, njenim "zgušnjavanjem" na mjestima kuda je vodi naša intencija možemo promijeniti lokalnu stvarnost.

Ili, metafizičkim rječnikom rečeno – možemo sviješću mijenjati materijalni svijet. Ispostavilo se da različiti simboli imaju najveću moć "zgušnjavanja" tih čestica, što je i logično s obzirom na to da su duboko usađeni u kolektivnu svijest velikih grupa ljudi. Mjerenja obavljena uređajima za ustanovljavanje funkcionalnih poremećaja u tijelu "Amsat" i "Viktor" pokazala su da približavanje vorteks antene tijelu, ili pijeње vode koja je odstajala na vorteks anteni sa specifičnim simbolom, gotovo trenutno uravnotežuje energije u akupunkturnim meridijanima. Dapače, kada su u istu vodu nakapani krv ili slina ispitanika koji su se nalazili u susjednoj prostoriji, reakcija je bila ista i trenutna! Oba stručnjaka koja su obavila mjerenja, prim. dr. Jadranko Jelić, specijalist interne medicine i kirurgije i dr. Ernst G. Schrott, liječnik i vodeći njemački stručnjak za Ajurvedu, slažu se u tome da voda odstajala na vorteks anteni ima neka vrlo neobična svojstva, a prema riječima prim. dr. Jelića, "poboljšava funkcionalno stanje organizma". Dr. Schrott čak efekte ove vode naziva "zapanjujućima". U pripremi su biokemijski testovi s mijeloperoksidazom, a eventualni učinak koji bi voda imala na ovaj enzim u tijelu bila bi prava revolucija, jer bi to van svake sumnje pokazalo da vorteks antene djeluju izravno na imunost sustav čovjeka.

Voda je izabrana kao idealni medij koji prema nekim istraživanjima posjeduje stanoviti oblik memorije. Njemači biofizičar dr. Wolfgang Ludwig je suptilnom spektralnom analizom vode, iz koje su kemijskim putem uklonjeni svi tragovi ranijih zagađenja, ustanovio da se u istoj vodi zadržao neki oblik vibracije koje su zagađenja ostavila iza sebe. Ni nakon destilacije u vodi se te vibracije nisu izgubile, pa je zaključio da nije isključeno da je jedan od uzroka raznih oboljenja današnjice upravo to "pamćenje" vode koja može proizvesti učinke nalik samom zagađenju. Do sličnih je spoznaja došao i dr. Jacques Benveniste, ugledni francuski biokemičar, koji je zbog svojih istraživanja izopćen iz znanstvene komune i ponižavan do te mjere da mu je dodijeljena, za teoriju o tome kako voda ima neki oblik memorije, anti-Nobelova nagrada. Dapače, dokazao je da se vibracija neke biološki važne molekule može usaditi u vodu koja poprima svojstva iste molekule. Još je fantastičnije to da je nekoliko laboratorija ustanovilo da je moguće istu vibraciju jednostavno poslati elektronskom poštom na drugi kontinent, podvrći vodu njenu utjecaju i dobiti – isti efekt!

Na razini umjetnosti činjenicu da voda razlikuje neke emocije pokazao je japanski istraživač Masaru Emoto, čije su fotografije vode koja kristalizira na različite načine ako joj se šalju različiti

osjećaji obiše svijet. Vodu iz zagađenog jezera, koja je kristalizirala u ružnim nepravilnim kristalima, "tretirao" je jednostavno tako da je na posudu naljepio napisanu riječ hvala ili ljubav i dobio lijepe i pravilne kristale kada ju je smrznuo drugog jutra. Bez obzira na kojem je jeziku riječ napisana! Za mistike to nije neobično, no znanost ne priznaje da postoji neka vrsta pamćenja kod vode. Unatoč zanimljivom argumentu koji je svojevremeno iznio Benveniste: u jednoj stanici tijela ima na svaku molekulu proteina čak 10.000 molekula vode, pa se Benveniste pita kako bi tekle reakcije kod ovakvog razrijeđenja brzinom koje teku, kada molekule vode ne bi mogle prenositi bar neke oblike informacija?

Vorteks antene trebaju u vodu usaditi vrlo specifične informacije za koje se već pokazalo da ih tijelo u vodi prepoznaje. Nakon stajanja preko noći na anteni, voda poprima čudnovat slatkasti okus i doima se hladnijom no što bi trebala biti. Istočnjaci u tome prepoznaju blagi utjecaj amrita, nektara koji se inače vjerojatno nalazi i u vodama bogatim tzv. ormus elementima. One su još jedan doprinos istraživanjima koja idu u pravcu poboljšanja kvalitete vode koju svakodnevno pijemo.